

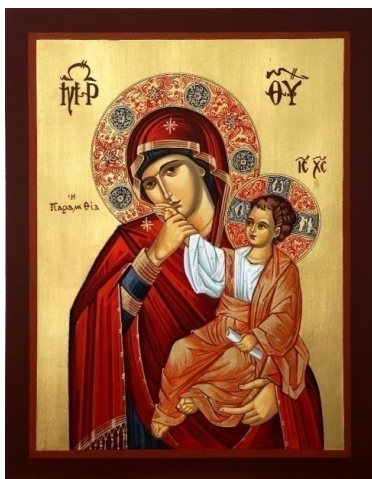
„Svetlo svieti v tme, ale tma Ho nepohltila“(J 1,5)

Svetlo Pravoslávia

duchovný občasník pravoslávnej cirkevnej obce Banská Bystrica

číslo 39, rok 2014

Drahí bratia a sestry v Christu,

roky 2013 a 2014 nie sú pre našu Pravoslávnu cirkev vôbec ľahké, práve naopak. Každý, kto miluje Cirkev a vníma to, čo sa deje, tak prežíva obrovskú bolesť v srdci. Nieкто z nás radšej o tom mlčí, nieкто z nás o tom hovorí a píše, nieкто z nás sa bojí, čo bude ďalej, nieкто z nás má pocit, že situácia sa vyhrocuje a bude len horšie. No keby sa dialo čokoľvek, drahí bratia a sestry, musíme sa za našu Cirkev modliť! Musíme mať na pamäti, že Boh je pri nás! A brány pekelné našu Cirkev nepremôžu....

Temnota a beznádej, ktoré nás skl'učujú, nepochádzajú od Boha, ale od diabla. Ten sa snaží poštvat' veriacich proti sebe.... Ale tí, čo sú v Božej blízkosti, síce môžu trpieť, ale s Božou pomocou bude utrpenie časom premenené a uhladené. A až potom získame pocit bezpečia a vnútorného pokoja.

Preto sa musíme nechat' osvietiť veľkou láskou, ktorá zabraňuje temnote, aby nás pohltila. „Svetlo svieti v tme, ale tma Ho nepohltila.“ (J 1,5). A pokiaľ dovolíme Bohu, aby nechával žiarit' svoje svetlo v nás, tak až potom sa zjaví Jeho sláva a Jeho jas vzíde nad nami.

sestra v Christu Jana

Z listov igumena Nikona

Z listov igumena Nikona

Niekoľkokrát som si prečítal Váš list a zakaždým mi napadla tá istá myšlienka. Vy sa pred Bohom nepokorujete a neponižujete. Ako v minulosti, tak aj teraz by ste chceli byť dobrou a so zdvihnutou hlavou stáť pred Bohom. Aj ste v sebe videli všeobecný pád celého ľudstva i Váš osobný, no pokoriť sa, to sa Vám nechce. Celý čas je vo Vás zahniezdená myšlienka: prečo som taká zlá, prečo mi nepomohli byť dobrou... a podobne, a ako píšete, niekedy to dokonca vyčítate samotnému Bohu.

Z toho pramení Váš žiaľ a smútok. Ešte nechápete hĺbku pádu človeka, konkrétne jeho vnútorného JA, ktoré chce konať svoju vôľu, dokonca aj v dobre, pričom to dobro takmer stráca svoju silu. Pán chce, aby človek zaprel sám seba. Utvrzovanie svojho JA v hocičom, dokonca aj v dobrom, je vzd'alovaním sa od Boha, teda hriech. Môžeme povedať, že toto je skrytým základom ľudskej a démonickej pýchy. Hľa, v čom spočíva hĺbka pádu.

Z hĺbky srdca povedzte Pánovi: som špina a nečistota, vo mne niet, a ani nebolo nič dobré, čo by bolo moje. A čo som dobré dostala, to som pokazila, zababrala a sama to napraviť nedokážem (možno ani nechcem), preto sa pred Tebou skláňam ako malomocný, posadnutý, porazený a prosím Ťa, zľutuj sa nado mnou, očisť ma ako malomocného, lebo tak, ako on, tak aj ja nedokážem seba uzdraviť. Postav ma ako porazeného, lebo ako on nedokázal seba vyliečiť, tak to nedokážem ani ja. Prímy ma, ako si prijal smilníka, ktorý si vzal podiel z majetku, premrhal ho a stratil nárok

na dedičstvo, ale Ty pre svoju neopísateľnú Lásku odpusť mi tak, ako si odpustil jemu a prijal si ho.

Zavrhnite myšlienku o svojich nápravách a do samotnej hĺbky sa odhaľte pred Bohom, povedzte Mu: hľa, Pane, aká som, viac zohavenej niet. No niet hriechu, ktorý by premohol Tvoje milosrdenstvo. Nehnus sa ma, uzdrav ma, očisť a neodvrhuj ma, ako si neodvrhol smilníka, mýtnikov, lotrov a iných.

Zárukou toho, že Pán neodvrhuje takto kajúcich sa, je utrpenie na Kríži nie kvôli spravodlivým, ale nám hriešnym. Celá história spásy ľudstva je toho zárukou.

Pokorujte sa, sledujte každý náznak pýchy a s hnevom ju zavrhujte, v čomkoľvek by sa bola prejavila, akokoľvek malá by bola, pretože pýcha je vysoká mienka o sebe. Dávid, Abrahám, Jób, všetci svätí seba považovali za červov horších ako démoni. Prečo? Pretože sa priblížili k Božskému Svetlu, v ktorom uvideli svoju špinu a úbohosť. My však toto nevidíme preto, lebo sme od Boha na míle vzdialení a vo vnútri sa dokonca schovávame pred Božou tvárou, ako sa schovali Adam a Eva po svojom páde. Namiesto toho, aby sme pred Bohom odhalili svoje rany a prosili o odpustenie a uzdravenie, neustále opakujeme to, čo urobili naši prarodičia.

O telesných podvihoch, ak nie sú sprevádzané duchovným, nemôže byť ani reči. Od takýchto sa rodí iba zbytočná pýcha. Telesný podvih by mal slúžiť tomu duchovnému, a nie naopak. Pokora zachraňuje aj bez skutkov, ale skutky bez pokory spočiatku privádzajú k pýche, potom k hrdosti a záhube. My sme už natoľko skazení, že nám nie je možné dať žiadne podvihy ani iné dary, lebo určite by sme sa nimi pýšili a iných odsudzovali. Nám je daná iná cesta: pokánie, znášanie nedobrovoľných ťažkostí a odovzdanie sa do Božích rúk. Pane, čiň vôľu Tvoju svätú aj nado mnou hriešnym.

Odpusťte, že som sa Vám odvážil napísať, akoby som bol duchovníkom. Ak som Vám niečo zle, chybné, nesprávne vysvetlil, odpusťte mi. A ak nájdete niečo osožné, využite to. Dobré myšlienky je v sebe potrebné obrábať, a nie ich jednoducho iba prijať a odložiť do skladu pamäte.

Odpusťte. Nech Vás Pán poučí a žehná Vám.

rok 1948 Kaluga

Minulý rok som Vám ukázal citát od Ignatija Brjančaninova. Ešte raz si prečítajte toto miesto. Nezarmucujte sa veľmi, aj keď v sebe vidíte pýchu, aj hrdosť, aj koristníctvo, aj závisť, aj podráždenosť, aj hnev a iné, nehovoriac o ich plodoch... Všetci ľudia sú padlé bytosti a uvedomiť si to, pochopiť iba rozumom je nedostatočné.

*Pochopiť to je potrebné srdcom pri modlitbe plačúc. Tak stále pokračujte a pred Bohom odhaľujte celú svoju nákazu, celú svoju chorobnosť vo všetkých jej podobách a prejavoch. Od tohto sa rozhodne rodí jemný vzťah k druhým ľuďom, hoci sa ešte dlho môžu prejavovať vzplanutia hnevu či iných vášní. Ale inej cesty nieto. Izák **Sýrsky hovoril: chod' po ceste, ktorá je vystlaná stopami utrpenia svätých.** Svoju cestu si nevymyslíš. Toto je pravé učenie.*

Veľmi s Vami súcitím, že je Vám ťažko nie len vo vnútri, ale aj navonok. Vzmúžte sa. Nepozerajte dopredu príliš ďaleko. Príliš sa zarmucovať nad vonkajšími starosťami je príznakom malovernosti a príliš sa zarmucovať nad vnútornými je prejavom hrdosti. Na tento list pozerajte nie ako na nejaké poučenie, ale ako na vyjadrenie môjho súcitu k Vám.

29. januára 1949

Pokoj s tebou. Otázka o vodcovi (starcovi), ktorej si sa dotkol, je veľkou vecou, ale kladne ju teraz vyriešiť, teda nájsť skúseného a „neprelestného“ vodcu je hádam asi nemožné. Teraz v tom lepšom prípade môžeme nájsť iba jednomyselného, kráčajúceho tou istou cestou a s ním sa radiť. Ale aj tie jeho rady je potrebné vedieť preverovať Božím slovom a svätými otcami.

Absolútne do úplného vedenia sa dnes netreba oddávať nikomu. A rady, zvlášť ak sa týkajú vážnych vecí, je potrebné preverovať Božím slovom, a ak je taká možnosť, tak aj u niekoho, kto už má za sebou búrlivé obdobie vášní a je viac, či menej duchovným. No skúseného priateľa, ktorému by si sa mohla zdôveriť a konať podľa všetkých jeho rád, nenájdeš. Ďakuj Bohu, keď nájdeš viac, či menej poriadneho spoločníka a sprievodcu.

Ctihodný Anton Veľký si od každého brával len to najlepšie, čo mali. Aj ty sa snaž od svojich blízkych brať si len to najlepšie, čo majú a uč sa, ako to dobré získavali a chránili si.

Myslím si, že teraz pri absencii vodcov Pán sám vedie ľudí, ktorí si úprimne želajú ísť Jeho cestou. Je potrebné sa viac modliť a vo všetkom postupovať podľa Svedomia či prikázaní a pri každom, aj tom najmenšom porušení sa hlboko skrušovať a kajať sa, lebo aj malé porušenie nevyličené pokáním nás bezpochyby privedie k veľkému. Maličká voľnosť pri obracaní sa, ktorá nie je prerušená a nepokrytá

pokáním, nás môže priviesť ku konečnému pádu. Tak je to vo všetkom. Na malé hriechy pozeraj ako na počiatok veľkých. Ak s nimi nebudeš zápasit', prídu veľké a až potom bude potrebné vynaložiť veľkú námahu, aby si sa ich zbavila a očistila sa.

Od toho, kto pomáhal v duchovnom živote, je dovolené odísť iba v takom prípade, ak jeho pomoc bola na škodu, a nie spásu. Z iných príčin, ako sú urážky, krivdy a podobne opúšťať svojho otca či matku nie je prikázané. No ak nie si v stave toto zničiť, obviňuj sa z netrpezlivosti, samolúbosti, hrdosti a pros Pána, aby ťa poučil, ako postupovať. A ak Ti pre Tvoju spásu bude potrebný človek, tak Pán Ti niekoho pošle.

Čo sa týka operácie, ak môžeš, trp pokiaľ budeš mať síl a ďakuj Pánovi, ktorý nás do večného života vedie cez nepochopiteľné cesty utrpenia a chorôb. Časté prijímanie a plamenná domáca modlitba mnohých uzdravili, keď lekári už odmietali liečiť.

Nezúfaj a nereptaj, ale drž sa kraja rúcha Pánovho a neustále pros, aby ťa neodvrhoval, a tiež sa snaž podľa svojich síl plniť prikázania, ktoré do života potrebuješ. Nemysli na budúcnosť. Pros, aby si aspoň jeden deň prežila tak, ako treba a nasledujúce sa budú starať sami za seba.

Nikto nás nemiluje tak, ako Pán. Jemu sa všetko podvoľuje a bez Jeho vôle sa s človekom nič nekoná. Prímy všetko, radosť aj starosť, akoby z ruky samotného Pána. Za všetko ďakuj a pros o trpezlivosť a pocity vd'ačnosti. Neboj sa, len ver a buď trpezlivá a drž sa Pána.

23. októbra 1949

Myslím si, že najlepšou odpoveďou na Vaše listy a na Váš duchovný stav budú listy z knihy Ignatija Brjančaninova v prvej časti od strany 106 po stranu 161. Veľmi Vás prosím, aby ste ich čítali vnímavu. Je v nich tak veľa osožného, hlbokého a pre všetkých prepotrebného a zvlášť pre Vás, keď sa nachádzate v takomto stave.

Vydržte tu ťažobu, ktorú dnes nesiete. Pokorte sa, všetkým odpusťte, nikoho prísne nehodnoťte pamätajúc, že akou mierou vymeriate,

takou bude vymerané aj vám na poslednom súde... a tak ďalej.

Na začiatok si uvedomte hoci len z poslušnosti k prikázaniam, že ste zo všetkých najúbohejšia. Mysel' a poznanie tohto sveta sa často stávajú mínusom... Pán pozerá na srdce...

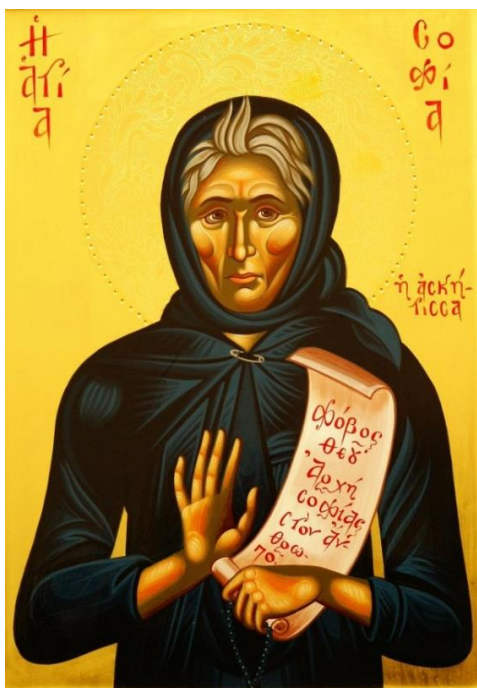
Roztrpčili ste sa na mňa. Odpuš'ťte, ale stane sa tak ešte nie jedenkrát. V tomto svete niet priamych línií. Tatiana Ivanovna mnou nie je nadšená. Myslím si, že ak si za normálnych okolností máme navzájom znášať ťažkosti, že pre priateľov to platí zvlášť. Toto ponúkam sebe aj Vám. Súhlasíte? Ale existuje vôbec nejaké priateľstvo? Áno! Hľa, Ktosi nazval niekoho priateľom, ale pri jednej nevyhnutnej podmienke. Vy ste moji priatelia, ak konáte, čo vám prikazujem. Plnenie tejto podmienky tajomne zjednocovalo plniteľov v jedného ducha s Vysloviteľnom a činilo ich Jeho priateľmi a priateľmi medzi sebou. Toto je skúsenosť. Nám pri uskutočňovaní podobného priateľstva bránia naše vášne, kvôli ktorým sme pripravení ochladnúť, povadiť sa a dokonca úplne priateľstvo pretrhnúť. Nech sa nám nič také nestane!

rok 1950

preložil: prot. Marek Ignacik

pokračovanie nabudúce

Nová svätá Pravoslávnej Cirkvi: ctihodná Sofia z Klisury v Grécku

Ctihodná Sofia Chortokorídou, v mníšstve Myrtiodotissa, sa narodila r. 1883 v zbožnej gréckej pravoslávnej rodine v okolí mesta Trapezunt na pobreží Čierneho mora v dnešnom severnom Turecku. Na tomto území, po grécky nazývanom Pontos, žili až do 20. rokov 20. storočia spolu s moslimskými Turkami aj mnohí pravoslávni Gréci, v minulosti mnoho prenasledovaní pre svoju kresťanskú vieru tureckými dobyvateľmi. Možno aj na základe tejto skúsenosti si pontskí Gréci, vyhnaní r. 1924 na základe grécko-tureckých dohôd o výmene obyvateľstva zo svojej domoviny a rozprášení po celom Grécku, zachovali veľmi silný vzťah k Cirkvi a cirkevnému životu vôbec, čo je vidno aj v prostredí dnešného sekularizovaného Grécka. Okrem

vrúcnej zbožnosti pontských Grékov charakterizuje aj svojský dialekt, hlboká úcta k rodine a tradičným hodnotám a unikátna ľudová kultúra.

Sofiina mladosť a zrelosť je spätá s tromi veľkými tragédiami. Jej manžel sa po siedmich rokoch manželstva stratil (pravdepodobne bol unesený a zavraždený), tragicky zomiera aj ich novorodené dieťa. Do tretice prichádza aj násilné vystaňovanie pravoslávnych Grékov z Malej Ázie, ktoré vykorenilo a rozdelilo rodiny a prinieslo vystaňovalcom iba biedu a strádanie. Sofia zostáva sama, s prázdnyimi rukami a bez opory; nikdy však nezlorečí Bohu, veď On je jej jedinou nádejou, útechou a pomocníkom. Po príchode do Grécka sa usadzuje v opustenom monastieri Narodenia Presvätej Bohorodičky pri dedine Klisura neďaleko mesta Kastoria v severnom Grécku, kde prežije v neustálej modlitbe, v poste, v starostlivosti o Boží chrám, inými slovami v službe Bohu a blížnemu v úplnej chudobe (nemala ani posteľ, spala na kameni pokrytom suchými listami a konáríkmi) celý svoj život.

Jej duša doslova dýchala Christom a Presväťou Bohorodičkou, ktorých milovala prostou láskou pokorných ľudí, ktorí vnímajú Boha a svätých ako svojich blízkych priateľov. Cez túto lásku k Bohu a Jeho svätým sa zároveň stále hlbšie a hlbšie ponárajú do tajomstva lásky k blížnemu, ku ktorému pristupujú s jednoduchosťou a vnímavosťou, ktorá sa dotýka ľudských sŕdc. Svätí Boží ľudia ako Sofia sa k svojmu blížnemu správajú s niekedy až šokujúcou priamosťou a s detskou úprimnosťou, ktorá na jednej strane vzbudzuje úctu a na druhej zahanbuje, pretože strháva masky našej do seba zahľadenej predstavy o tom, akí sme dobrí, zbožní a takmer svätí a spravodliví, ale pritom sa vlastne bojíme vstúpiť do plameňov lásky k Bohu a blížnemu. Ľudia ako Sofia sú tí „chudí duchom“ z Evanjelia, ktorí v svojom každodennom živote skutočne žijú a uskutočňujú svoju vieru.

„Je iba jeden Pán a jedna Pani,“ vravievala Sofia (na myslí mala Presvätú Bohorodičku), „my ostatní sme všetci bratia a sestry.“ Sofia bola učiteľkou mnohých prostých ľudí, najmä žien. Každým svojím slovom, ba aj pohybom odovzdávala druhým svedectvo pokory a lásky. Sofia bola podľa svedectva tých, čo ju znali, obdivuhodnou osobnosťou bez škvŕn na charaktere a v mnohom sa podobala „bláznom pre Christa“ (jurodivým). Mocní, pyšní a „vzdelaní“ si ju nevšímali, ale zato sa okolo nej zhromažďovali tí, čo sa jej podobali v prostote srdca, pokore a láske.

Sofia milovala Boha a blížneho celou silou svojej bytosti a jej život bol plný jedinečných a obdivuhodných osobných stretnutí s Bohorodičkou a svätými.

Napríklad v r. 1967 ju zázračne operoval samotný archanjel Gabriel. Sofiu previezli jedného večera polomŕtvu do neďalekej skautskej ošetrovne so škaredou hnisajúcou ranou. Ráno ju našli s dobre zažitou jazvou po operácii, ktorá sa musela uskutočniť v skautskom tábore, odkiaľ Sofia v noci nemohla vyjsť. Áno, neexistujú očití svedkovia tejto zázračnej operácie – aké to zadosťučinenie nášmu pochybovačnému realizmu! – ale Sofiu večer pred onou zázračnou operáciou a ráno po nej videli mnohí ľudia, medzi nimi aj skautskí lekári.

Sofia mala ako aj mnohí iní svätí (napr. sv. Serafim Sárovský) dar prirodzenej komunikácie s divými zvermi, najmä s lesnými medveďmi, ale aj s hadmi a vtákmi. Takýto dar mal aj Adam v raji, kde sa ho zvieratá nebáli a prirodzene rešpektovali jeho autoritu. Pustovníčka Sofia mala aj veľa ďalších chariziem, no nebudeme sa tu o nich zmieňovať. Stačí ak povieme, že už za jej života a, samozrejme, aj po jej blaženom usnutí ju veriaci ľudia považovali za svätú, Bohu blízku a Bohom milovanú spravodlivú kresťanskú ženu. Od doby, čo bol v Grécku zamenený juliánsky kalendár na gregoriánsky s východnou pascháliou, sa Sofia postila „aj po starom, aj po novom“, aby neuviedla nikoho do pokušenia. Sofia nečakala od ľudí chválu, ale všetci tí, čo ju poznali, ochraňovali jej slová ako drahocenný poklad.

Pustovníčka Sofia je skutočná „gerontisa“ (csl. starica; duchovná učiteľka) našich dní, je jedna z ctihodných Matiek Christovej Cirkvi. Odišla k svojmu Pánovi 6. mája 1974, prijímúc pred tým oficiálne mníšsky postrih, a od tej doby svojím príhovorom u trónu Zmŕtvychvstalého Christa pomáha všetkým tým, čo sa s dôverou zverujú jej príhovoru.

V monastieri Narodenia Presvätej Bohorodičky, kde matka Sofia prežila svoj pozemský život a kde sú uložené jej sväté ostatky, dnes žije malé ženské mníšske spoločenstvo.

Metropolita mesta Kastoria Serafim, opierajúc sa o vieru a živé svedectvo svojich veriacich, podal pred časom žiadosť Posvätnej Synode Gréckej pravoslávnej cirkvi o oficiálne svätorečenie Božej služobníčky mníšky – pustovníčky Sofie Chortokorídou. Posvätná Synoda Gréckej cirkvi postúpila po bedlivom preskúmaní dodaných materiálov a vydaníu svojho súhlasného stanoviska túto kauzu Posvätnej Synode Konštantinopolského patriarchátu, pod jurisdikciu ktorého Kastorijská eparchia duchovne prináleží. Dekrét o kanonizácii Božej služobníčky Sofie z Klisury, dosvedčujúci vieru spoločenstva Cirkvi, bol publikovaný v novembri minulého roka. Slávnostne bude vyhlásený počas tohtoročnej júnovej návštevy Konštantinopolského patriarchu Bartolomeja v Kastorii. Pamiatka ctihodnej Sofie bude v tomto roku prvý raz oslávená oficiálne 6. mája, v deň jej narodenín pre večnosť.

Z poučení ctihodnej Matky Sofie

Bázeň Božia činí človeka múdrym. Čo to znamená mať bázeň Božiu? Nie báť sa Boha, ale báť sa zarmútiť druhého človeka, báť sa mu ublížiť, báť sa byť voči nemu nespravodlivý, báť sa ho odsúdiť. Toto je múdrosť. A potom ťa osvieti Boh, čo máš robiť.

Hľadajte chudobných, zhromažďujte ich a pomáhajte im. Toto si praje Boh a nie, aby ste chodili do chrámov a predstierali, že sa modlíte.

Pomáhajte chudobným v skrytosti, nech o tom vie iba Boh.

Ach, keby ste vedeli, čo vytrpel Pán v stredu a v piatok, nevkladali by ste v tých dňoch nič do svojich úst. Ani chlieb, ani olej. Varujte sa chutných jedál v stredu a v piatok.

Anjeli rozprávajú každý deň. Boh posielal anjelov, aby videli, či svet prináša plody pokánia.

Trpezlivosť, dcéra moja, je treba veľa trpezlivosti.

Presvätá Bohorodička plače, plače každý deň. Vraví svojmu Synovi: "Synu môj a Bože môj, daruj svetu múdrosť, odpusť svetu."

Tvoje ústa nech sa stanú bazalkou a ružou. (= vyvarujte sa prázdnych a nečistých rečí, ústa nech neustále dobrorečia Pánovi)

Protojerej Nikolaj Gurjanov o Putinovi a Rusku: "Jeho vláda bude výložková (náplecníková)..."

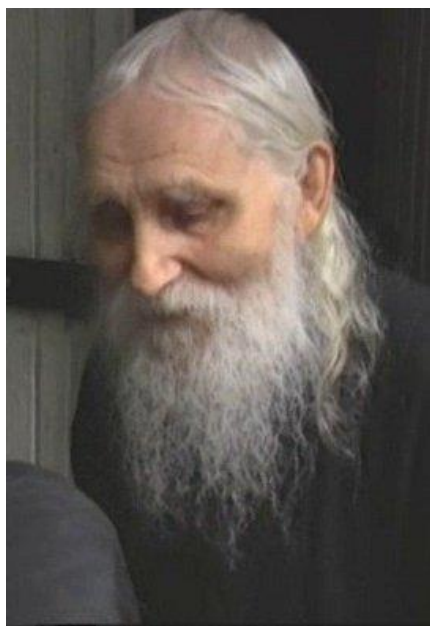

Táto udalosť sa stala pred niekoľkými rokmi, ale dnes niet dňa, aby som nepremýšľal o prorockých slovách milovaného, nedávno k Bohu zosnulého, otca Nikolaja Gurjanova o ďalšom vládcovi Ruska po Borisovi Jeľcinovi. A bolo to takto...

V septembri 1997 som išiel s malou skupinou pútnikov do Pskovo-Snetogorského ženského monastiera Narodenia Presvätej Bohorodičky na ostrove Talabsk, po celom pravoslávnom svete známemu, starcovi protojerejovi Nikolajovi pre duchovnú pomoc a

radu. V tom čase som čakal na príchod svojej rodiny z Magadanu do Sankt Peterburgu, dlho som písal a nemohol som dokončiť knihu, a preto na radu ľudí, ktorí išli ku kňazovi, som sa chcel dozvedieť, kedy čakať na svojich príbuzných. Každý z nás pútnikov dúfal, že sa od otca dozvie o svojej bolesti (pálčivom probléme), a preto sa skupina zhromaždila rýchlo, a nestrácajúc čas, sme vyrazili na cestu.

Rýchlo sa stmievalo, počasie sa zhoršilo, začal duť ostrý vietor s dažďom a na jazere sa objavili vlny. Loď, v ktorej sme sa plavili, doslova skákala na vlnách. Modlili sme sa horlivo, prosili sme Boha o odpustenie za hriechy, veriac, že počasie je nám výčitkou, ako aj skúškou.

Keď nakoniec loď zakotvila na brehu, vystúpili sme na ostrov a začali hľadať nocľah. Už bolo, samozrejme, príliš neskoro, aby sme išli ku báťuškovi a počasie taktiež nedávalo nádej na stretnutie s ním. Mnohí z nás v tejto noci pochopili svoje otázky, zriekli sa niektorých povrchných a smiešnych dotazov, ale iné sa stali výstižnejšími a srdečnými.

Skoro ráno 23., alebo 24. septembra 1997, úplne presne si to už nepamätám, nás stretlo úplne odlišné počasie – jasné, neuveriteľne čisté nebo, úplné bezvetrie a krásny východ slnka. Po modlitbe a poďakovaní sa Bohu za všetko, sme sa vybrali ku starcovi ku jeho domčeku. Už tam boli aj iní pútnici, niektorí prišli iba ku bránke zanechať odkaz. Ako nám bolo povedané už skúsenými pútnikmi, báťuška bol hore a modlil sa pred príchodom novo prichádzajúcich. Vošli sme na nádvorie a začali čakať, pozorujúc všetko, čo sa dialo v ôkol nás. Zrazu, ako keby všetko ožilo: na strechu domu zleteli holuby a po pár minútach neskôr prišiel k bráne... biely kôň, ktorý sa zastavil, strčil hlavu cez plot, a ako keby čakal pravoslávneho otca na privítanie...

Bolo nás zo desať ľudí, mnohí boli u starca prvýkrát a, samozrejme, že sme sa navzájom spoznali, zabudnúc na všetky maličkosti, ktoré sa diali naokolo.

A potom sa dvere domu otvorili a báťuška prišiel ku nám kvôli požehnaniu a pomazaniu olejom. Striedavo sme vzrušení a rozochvení prichodili ku nemu: krátko rozprávajúc o sebe: kto a skadiaľ, a pýtali sa ho svoje otázky.

Tiež som sa pýtal, kedy mám čakať svojich zo Severu, na čo mi kňaz odpovedal: "Čoskoro. Čoskoro prídu." Po prijatí požehnania pre napísanie knihy a rady "ponáhľajúc, nenáhli sa," som ustúpil bokom. A len jedna žena sa pýtala otca nie osobne, ale za nás všetkých. Na odpovede báťušku nikdy nezabudnem.

- Otče Nikolaj, kto bude po Jeľcinovi? Čo môžeme očakávať?

- Po ňom bude vojenský.

- Ako rýchlo?

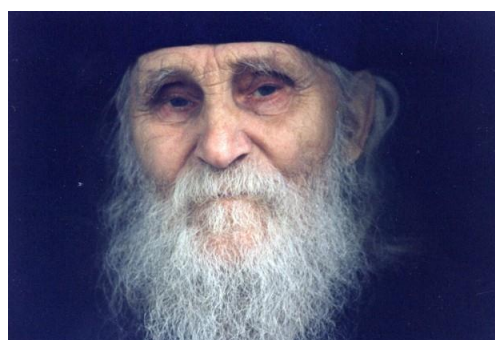
- ... Jeho vláda bude výložková (náplecníková). Ale jeho doba ja malá, tak ako aj on sám. (Podľa niektorých pravoslávnych ľudí sa tu prorocstvo o Vladimírovi Putinovi končí a ďalšia časť sa vzťahuje na vládcu, ktorý príde po ňom. Tomu nasvedčujú aj iné prorocvá, ktoré predpovedajú návrat moci červených diablov – komunistov v Rusku a opätovné strašné prenasledovanie pravoslávneho ľudu. Doba pred príchodom Antichrista bude v Rusku naozaj veľmi zlá. Bližšie informácie vám prinesieme v niektorom z ďalších čísiel Svetla Pravoslávnia – pozn. Branislav Šomodík). **Budú prenasledovania na mníchov a Cirkev. Vládnutie bude ako za komunizmu a pri Politbyre.**

- A po tomto bude čo?

- Potom bude pravoslávny Cár.

- A my sa toho dožijeme, batuška?

- Vy – tak... áno.

Po týchto slovách otec Nikolaj požehnal ženu. Za ňou sa, každý z nás stojacich stranou a so zatajeným dychom po vypočutých slovách starca ešte raz podišiel ku starcovi po požehnanie na spiatočnú cestu.

Priznám sa vám, že hlavná vec, ktorú si pamätám zo slov starého muža je, že nový prezident bude vojenským. Na koho sme v tom čase už len nemysleli. Ruckoj, Lebed', kto iný? Ale prešiel rok či dva a všetci z nich zostali pri svojich údeloch. V priebehu doby sa začalo na slová otca Nikolaja zabúdať, ale dňa 31. decembra 1999, v 15 hodín popoludní, sledujúc v

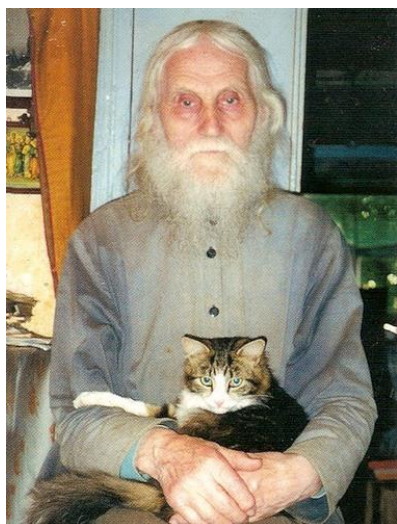

televízii, "zrieknutie sa" funkcie Jeľcinom bolo, ako by som sa prebudil zo spánku. Úžasná vec je, že v tento deň som bol na návšteve u iného pútnika, môjho starého priateľa, ktorý bol tiež svedkom slov bátušku. Spoločne sme si spomenuli v detaile na tieto do bodky splnené prorocké slová otca Nikolaja. Dokonca aj slovo "výložkový" ako keby obrazné a dvojzmyselné, sa stalo teraz

jasným a s odkrytým významom.

Moja rodina zo severu vskutku, ako aj povedal o. Nikolaj, prišla skoro – po 2 mesiacoch po púti ku drahému báťuškovi. A knihu som ešte doteraz nedokončil. A v krátkej dobe bol obmedzený aj príchod pútnikov ku starcovi. A predtým ku nemu vo veľkom množstve prichádzali pre radu a požehnanie aj poslanci z Moskvy, aj vojenský predstavitelia, aj vládni úradníci.

Na "výložkovaného" vládcu som sa začal pýtať viac. V čase, keď sa stal úradujúcim prezidentom, som šiel ku veľmi známemu a prozorlivému (vidiacemu od Boha odkrytú budúcnosť) igumenovi, ktorý teraz žije na odpočinku v jednom starobylom monastieri v Rusku. Slová vypovedané igumenom mnou otriasli ešte viac, pretože presne zodpovedali charakteristike nového vládcu, ktorú o ňom povedal zosnulý starec Nikolaj. Počul som tam veľa nového, čo mi bolo povedané v rozhovore z očí do očí v jednej kélii (cele) monastiera s veľkou a vtedy mne nepochopiteľnou opatrnosťou. Iba teraz chápem, prečo bol igumen taký opatrný a prosil ma, ak sa dá, tak ho vôbec nenazývať jeho (pravým) menom. O tomto porozprávam niekedy inokedy.

Alexander Rožincev

Člen redakčnej rady zborníka " Pravoslávny Boj".

Moskva, 31.12.2002

www.blagoslovenie.ru

Preklad: Ing. Branislav Šomodík

ASTROLÓGIA A HOROSKOPY

Astrológia je vešteckou praktikou známou už v staroveku, ktorá je mocne zakorenená do našich dní, v kultúre a zvykoch mnohých spoločenstiev. Astrológia je zababonou, poverou, keďže tvrdí, že život a osud človeka závisí od vplyvu hviezd. Najvážnejšie momenty jeho života ako narodenie, manželstvo či smrť by mali byť podľa astrológie podmienené hviezdami, ich štruktúrou, pozíciou. Treba si byť vedomí faktu, že astrológovia pozície hviezd robia na vlastnú päsť a vôbec nie sú zhodné s ich skutočným uložením pozorovaným astronómami pomocou najmodernejších teleskopov.

ZNAMENIA ZVEROKRUHU SÚ VIZUÁLNYM KLAMOM

V prvom rade je potrebné jasne rozlíšiť astrológiu od astronómie. Astronómia je exaktnou vedou, preto aj vedci – astronómovia považujú astrológiu za pavedu, smiešnu poveru svedčiacu o veľkej nevedomosti jej zástancov. Je samozrejmé, že hviezdy a planéty majú prirodzený vplyv na ľudí, ako napr. slnečné erupcie, ročné obdobia, spln mesiaca. Ale absolútne nie sú žiadne dôvody domnievať sa, že ich vplyv determinuje slobodu človeka a rozhoduje o jeho živote a smrti. Vedci, astronómovia sú presvedčení, že poznanie astrológie sa zastavilo na úrovni stredoveku, medzi iným aj preto, že sa opierajú o fakty tamtej doby, keď hovoria o piatich planétach, ktoré vplývajú na človeka. V stredoveku totiž bolo známych iba päť planét. Planéty ako Urán, Neptún, Pluto, Chiron a vyše 2 tisíc malých planétiak nachádzajúcich sa pomedzi Marsom a Jupiterom, vôbec neboli známe. Ľuďom v stredoveku kvôli optickému klamu sa zdalo, že hviezdy a planéty sa nachádzajú blízko seba. Vedení svojou predstavivosťou ich začali spájať a tieto zoskupenia pomenúvať podľa toho, čo im pripomínali – škorpióna, býka, barana atď., a pripisovali im vlastnosti týchto zvierat, postáv... **TÝMTO SPÔSOBOM POVSTALI ZNAKY – ZNAMENIA ZVEROKRUHU, KTORÉ NIE SÚ NIČÍM INÝM AKO VÝMYSLOM ASTROLÓGOV.**

Z vedeckého hľadiska nemá využitie znamení zverokruhu žiadne opodstatnenie a je jednoducho naivné a smiešne. Súčasní astronómovia zistili, že poloha znamení zverokruhu, ktorými sa riadia astrológovia dodnes, bola ustálená v stredoveku a prešla posunom o 1/12 kruhu, čiže o jedno celé znamenie. A tak, ak niekomu astrológ tvrdí, že sa narodil v znamení Býka, fakticky sa narodil, keď nebo bolo v konštalácii Barana atď. Je ešte ďalšia absurdita v tvrdeniach astrológov, menovite, svoje údaje týkajúce sa vplyvu hviezd na charakter, temperament vysvetľujú tým spôsobom, že počítajú moment narodenia za počiatok biologického života človeka, pričom nám moderná genetika hovorí, že vo chvíli počatia, a nie narodenia, dostávame celú genetickú výbavu, ktorá určuje ďalšie vlastnosti človeka. Treba mať tiež na zreteli fakt, že veľmi všeobecný spôsob formulovania predpovedí na základe dátumu narodenia budí u naivných ľudí dojem dôveryhodnosti.

ASTROLÓGIA NEGUJE SLOBODU ČLOVEKA

Z Božieho slova sa dozvedáme, že každý človek bol stvorený na obraz a podobu Božiu, čo znamená, že bol obdarovaný rozumom, slobodou a schopnosťou milovať. Tvrdenia astrológov, že hviezdy determinujú, ovplyvňujú človeka, jeho rozhodnutia, konanie a

predznačujú cestu jeho života, protirečia pravde o slobode človeka – pravde, ktorú nám zjavil Sám Boh. Determinizmus astrologických predpovedí, horoskopov, neguje v človeku slobodu, ktorá je fundamentom jeho veľkosti a hodnosti. O budúcnosti človeka v plnosti rozhodujú jeho vlastné rozhodnutia, a nie zbeh okolností predurčený osudom bez vedomia človeka, spôsobený vplyvom hviezd a planét. **O BUDÚCNOSTI ČLOVEKA NEROZHODUJÚ HVIEZDY, ALE JEHO SLOBODNÉ ROZHODNUTIE SA PRE DOBRO ALEBO ZLO.**

Rozhodujúc sa pre život podľa Christovho učenia, človek ide cestou, ktorá vedie do večného šťastia. Ak si však vyberie otroctvo zla, ide cestou, ktorá vedie do večného zatratenia. Boh hovorí jasne: *"Čo človek zaseje, to bude aj žať. Lebo, kto seje pre svoje telo, z tela bude žať porušenie. Ale kto seje pre ducha, z ducha bude žať večný život"* (Gal 6, 7 - 8).

Ak astrológia pripisuje hviezdám moc utvárať ľudský charakter a riadiť jeho konanie, týmto spôsobom zbožňuje kozmické sily a tým hlása panteizmus, takisto neguje Božiu prozreteľnosť, čiže neustálu starostlivosť milujúceho, osobného Boha nad Svojím stvorenstvom.

Istá 30-ročná žena trpela niekoľko rokov depresiami. Bála sa všetkého. Mala problémy so spaním, časté migrény, rôzne psychosomatické problémy. Jej strach sa koncentroval do obavy zo straty manžela, strachu z utrpenia, smrti. Sama sa považovala za veriacu, ale nepraktizujúcu kresťanku. Boha vnímala ako Všemohúceho Vládcu "hluchého" na ľudské utrpenie. Z milosti Božej zatúžila oslobodiť sa z tohto duchovného otroctva a začala hľadať pomoc u Boha a v nemocnici Cirkvi. Rozhovor ukázal, že celá jej rodina sa generácie zaoberala astrológiou, horoskopmi, a ona sama verila, že všetko v jej živote riadi osud a to, čo jej je súdené, sa musí udiť. Ukázalo sa, že celý jej problém začal, keď jej nejaký astrológ – veštec predpovedal, že sa v krátkej dobe rozvedie s manželom. Ako sama priznala, v tej chvíli, kedy jej to predpovedal, nebolo žiadnych dôvodov na rozvod: s manželom žili usporiadaný život, rozumeli si, mali sa radi. Jednako, bola presvedčená, že predpoveď sa musí splniť, keďže celý osud je napísaný vo hviezdach. V kuse rozmýšľala o rozvode, ktorému sa nevyhne, ... lebo tak to predpovedali hviezdy. A keďže sa nič nedialo, aby napomohla osudu, začala si hľadať milenca...

Aj tento skutočný príbeh svedčí o tom, do akých životných tragédií je schopná doviest' viera v poveru, horoskopy atď., a jasne ukazuje, ako cez tieto astrologické predpovede koná diabol, ktorý vsugeruje človeku, ako čo najrýchlejšie vyjsť z nepríjemnej situácie, naplniac predpovede osudu. Viera v astrológiu, horoskopy a nedostatok viery v Božiu lásku a starostlivosť, spôsobili u tejto mladej ženy objavenie sa nevysvetliteľného strachu, depresii.

Až návrat k Bohu, terapia Cirkvi – modlitba a sv. Tajiny jej ukázali, aké veľké je Božie milosrdenstvo, Jeho uzdravujúca moc, a takisto sa jej otvorili oči, keď zbadala, ako tragicky naivná je viera v astrológiu a iné podobné zababony. Po niekoľkých týždňoch s Bohom psychosomatické problémy ustúpili a predpovedaný rozvod, nie že neprišiel, ale ich manželstvo sa ešte viac utužilo.

BIBLIA O ASTROLOGICKÝCH PRAKTIKÁCH

Hospodin Boh vystríhal vybraný národ pred pripisovaním božskej moci hviezdám nad ľudským osudom: *"Nedvíhaj oči k nebu, nepozeraj na slnko, mesiac a hviezdy, na všetky nebeské voje, nedaj sa zviest', neklaňaj sa im a neslúž, lebo tieto veci pridelil Hospodin, tvoj Boh, všetkým národom pod celým nebom"* (Deut 4, 19).

Pripisovanie božskej moci hviezdám slovo Božie nazýva hlúposťou: *"Naozaj, od prírody sú hlúpi všetci ľudia, ktorým nebolo dané poznať Boha; ved' zo všetkého dobrého, čo majú pred očami, neboli schopní poznať Toho, ktorý je; ani pri pohľade na Jeho diela nespoznali Tvorcu, ale oheň, vietor, prúdiaci vzduch, kruh hviezd, dravé vody a svietiace nebeské telesá pokladali za bohov, ktorí vládnu nad svetom. Ak uchvátení ich krásou mali za bohov tieto veci, tým skôr mali poznať, o čo vynikajúcejší je ich Vládca, lebo On, Pôvodca krásy, ich stvoril. Ak ich do úžasu priviedla ich moc a pôsobivosť, z toho mali spoznať, o čo mocnejší je ich Tvorca. Z veľkosti a krásy tvorstva sa totiž dá logicky uvažovať o ich Prapôvodcovi"* (Mdr. 13, 1 – 5).

Vo svetle Božieho slova, Christovej náuky jasne vidieť nezmyselnosť astrologických výmyslov. Hospodin, Isus Christos, nám zjavil, že každý človek má nekonečnú hodnotu v očiach Božích. On, Ktorý prišiel oslobodiť človeka aj z okov okultizmu a astrológie, nám hovorí, že sme skutočne slobodní a žiadne predurčenie, osud zapísaný v hviezdach, neexistuje. Sv. Apoštol Pavol píše: *"Dajte pozor, aby vás niekto nezviedol prázdny a klamným filozofovaním, založeným na ľudských podaniach, na živloch sveta, a nie na Christovi. Predsa v Ňom telesne prebýva celá plnosť božstva"* (Kol 2, 8 - 9) .

Aj učenie Cirkvi už od jej raného obdobia vystríha veriacich pred veľkým nebezpečenstvom astrológie, jasnoviectva, veštieb, cez ktoré zákerným spôsobom koná satan a nazýva ho ťažkým hriechom. Sv. apoštolí odsúdili zaobranie sa čarami a pod., sv. otcovia na snemoch ich jasne zavrhlí a tých, ktorí sa týmito vecami zaoberali, či využívali ich služieb, na dlhý čas

odlúčili od Cirkvi – v zhode s pravidlami snemov odlučovali na 5 rokov od Prijímania sv. Darov a duchovných odlučovali od kléru. (pozri *Nomokanon, kanóny trullského a laodicejského*).

ASTROLÓGIA, HOROSKOPY – DUCHOVNÉ OHROZENIE?

Áno! Aj keď sa nám to môže zdať prehnaným maľovaním čerta na stenu. Nie nadarmo nás pred touto sférou duchovna vystríha Sv. Písmo a učenie sv. Otcov. Astrológia je chorou duchovnou orientáciou, podobne ako mágia, založená na démonickom klamstve. Horoskopy, ako jedna z foriem veštenia, je hľadaním poznania, ktoré človek sám zo svojej prirodzenosti nemôže dosiahnuť, lebo prirodzené poznanie človeka je ohraničené. Siahnutie po horoskope je v skutku dopytovaním sa názoru zlého ducha, a zdobívanie takéhoto poznania nemá nič spoločné s Božou Pravdou.

Táto praktika je v konečnom dôsledku otvorením sa na démonické pôsobenie a môže viesť k rôznym formám duchovného zotročenia, trápenia, až posadnutosti. Jej jediným cieľom je odtrhnúť človeka od Boha a tak ho doviest' k duchovnej smrti.

Nech nám Všemilostivý Hospodin, Isus Christos, Víťaz nad hriechom, diablom a smrťou, pomáha odkrývať a zdolávať nástrahy nepriateľa našich duší.

Viac tu: <http://novyklusokocov.webnode.sk/news/astrologia-horoskopy-duchovne-ohrozenie/>

Igumen Nikon (Vorobjov)

Hospodin si praje spasiť každého človeka, nie každý človek však v skutočnosti chce byť spasený. Slová: chcem byť spasený hovoria všetci, ale ak príde rada na skutky, spásu odmietajú. Čím ju odmietajú? Iste nie svojimi hriechmi, lebo v minulosti žili veľkí hriešnici ako lotor na kríži alebo ctihodná Mária Egyptská a mnoho ďalších. Tí učinili pokánie zo svojich hriechov a Hospodin im odpustil a oni boli spasení. **Hynie len ten, kto hreší a nečiní pokánie, a ešte sám seba v svojich hriechoch ospravedľňuje.** To je ten najstrašnejší a najzhubnejší spôsob odpadnutia

od Boha. Hospodin hovorí: „Ja som prišiel prizvať k pokániu nie spravodlivých, ale hriešnikov.“ Čo pod tým máme rozumieť? Božie slovo hovorí, že „niet spravodlivého, niet ani jedného...“ **Všetci sú hriešni, ale čím viac je človek svätý, tým viac hriechov vo svojom vnútri nachádza.** Hospodin preto prišiel vyzvať hriešnikov, aby sa kajali a skrze toto pokánie spasí tých, ktorí poznávajú svoje hriechy, kajajú sa z nich pred Hospodinom a prosia Ho o odpustenie. Ale tí, ktorí svoje hriechy nevidia alebo sami seba ospravedľujú, Hospodin odmieta. Tak Boh odvrhol a odsúdil ešte na zemi farizejov, ktorí sami seba považovali za spravodlivých alebo dokonca za vzor pre druhých. Ako hrozný je tento stav – ochráň od neho, Bože, každého človeka!

Ctihodný **Sisoj Veľký** prosil anjelov, ktorí prišli pre jeho dušu, aby sa za neho pomodlili, aby mu Hospodin dal ešte čas ku konaniu pokánia. Ctihodný **Pimen Veľký** zase hovoril: „Verte bratia, kde bude satan, tam budem uvrhnutý i ja.“ A pritom **Pimen Veľký** kriesil za svojho života i mŕtvych. Všetci služobníci Boží až do samej smrti oplakávali svoje hriechy ako svoj nezaplatený dlh pred Bohom. A my zo svojej samolúbosti svoje hriechy skrývame, ospravedľujeme sa z nich, činíme zlé veci,

zatiaľ čo už jednou nohou stojíme v hrobe... Pozri sa na svoj život a zo všetkého, o čom vieš, čiň pokánie. Pros so slzami, ako prosí svätá Cirkev, prostredníctvom zemných poklôn: „Daj, Pane, aby som videl svoje hriechy.“ (Z modlitby ctih. Efréma Sýrskeho.) **Ak človek nevidí svoje hriechy, neznamená to ešte, že žiadne nemá. Znamená to, že sa nenachádza iba v hriechoch, ale aj v duchovnej slepote.** A ak nás duchovný otec alebo akýkoľvek cudzí človek obviňuje z našich prehreškov, nie je potrebné, aby sme sa ospravedľovali, ale naopak, je treba prosiť Hospodina, aby nám naše hriechy odkryl a aby nám dal možnosť urobiť z nich pokánie ešte pred príchodom smrti a získať tu na zemi odpustenie...

DUCHOVNÝ RECEPT SV. IGNATIJA BRJANČANINOVA

... posielam vám jeden duchovný recept a radím vám, aby ste tento liek, ktorý vám teraz predpisujem, užívali niekoľkokrát denne; zvlášť v dobe najväčšieho súženia, duševného alebo telesného. Ak ho budete užívať, nešetrite sily a hojivosť, čo sú skryté v tomto lieku, ktoré sa môžu na prvý pohľad zdať nepatrné. Zostaňte na chvíľu sami

a potom pomaly a nahlas vyslovujte nasledujúce slová tak, aby váš rozum zostal sústredený na to, čo hovoríte:

„Sláva Tebe, Bože môj, za poslané strádanie, pretože si ho úplne zasluhujem za svoje skutky.

Prijímam ho a prosím Ťa, rozpomeň sa na mňa vo Svojom Kráľovstve!“

Túto modlitbu je treba hovoriť neunáhlene. Keď ju hovoríte po prvýkrát, trochu si oddýchnite, a potom ju opäť vyslovte a znovu si krátko oddýchnite. Takto pokračujte v modlitbe päť alebo desať minút, pokiaľ nepocítite vo svojej duši pokoj a útechu. To, čo pocítite, bude jasné: Božia moc a milosť, lebo tie nespočívajú vo výrečnosti alebo mnohovravnosti, ale vo velebení Boha. Velebenie i vzdávanie vďaky sú totiž skutky, čo nám odkázal sám Boh, a preto ich nemožno považovať za ľudský výmysel. Svätý apoštol Pavol nám dal toto prikázanie od samotného Boha, keď povedal: „Za všetko ďakujte Bohu, lebo to je Božia vôľa v Christu Isusu o vás.“ (1. Sol. 5,18)

Kresťanská rodina ako základný článok života Cirkvi i spoločnosti

Pokračovanie z minulého čísla

Ale teraz sa všetci spolu pozrime, ako sa nám dnes predstavuje a vykresľuje takzvaná súčasná, moderná, šťastná kresťanská rodina. Dávajme všetci dobrý pozor, ako sa dnes načrtáva obraz takejto rodinky:

- pravidelná účasť na bohoslužbách v chráme: obyčajne nie všetci členovia rodiny sú prítomní na liturgii a ostatných bohoslužbách (tzv. moderný prvok individuálnej spásy),
- aktívna účasť na Eucharistii: niekedy niekto, väčšinou dieťa pristúpi ku spovedi a pravidelne prijíma, alebo len sporadicky, taktiež aj rodičia, ktorí žijú v určitom neporiadku, neusporiadanom duchovnom živote, kedy ich duchovný nedovolí účasť na Eucharistii pre nechotu mať deti, pre zhon po bohatstve, pre spoločenskú kariéru a úspech a pod.

Takéto rodiny považujú za vážny úspech pre svoje deti, ak im dali povrchnú kresťanskú výchovu, ďalej vzdelanie – diplomy, tituly, štúdium cudzích jazykov, hudobné vzdelanie, spoločenské postavenie, postavenie v zamestnaní, ktoré sa snažia stoj čo stoj zabezpečiť a nakoniec zaistiť svadbu. Ak všetky tieto veci táto rodinka

dosiahne, vtedy je považovaná za šťastnú, z nášho hľadiska za takzvanú kresťanskú rodinu.

Ľudia v týchto rodinách túžia zväčša po spoločenskom uznaní a dobrej reklame svojho mena. Sú veľmi smutní a zarmútení, ak sa niečo zlé o sebe dozvedia, alebo sa dostanú do rečí. A tak bez toho, aby to skutočne chápali, stotožňujú veľmi často túto šťastnú a úspešnú kresťanskú rodinu so svetskou šťastnou a úspešnou rodinou, teda aspoň v týchto prvkoch. V konečnom dôsledku ide o analýzu, alebo preanalyzovanie rodiny posvetšteného kresťanstva. A toto posvetštené kresťanstvo je to, ktoré navonok prejavuje kresťanské svedectvo a vo vnútri má úplne svetské zmýšľanie a morálku.

Čo je teda to posvetštené kresťanstvo v súčasnej kresťanskej rodine? Je to v úvodzovkách „svet“ oblečený do kresťanského odevu. Spomíname si na jeden príbeh, ktorý hovorí o oslíkovi a levovi. Keď sa jeden somárik chcel vytiahnuť pred ostatnými somárikmi, našiel raz kožu z leva. Obliekol si ju a ukázal sa medzi somárikmi, ktorí sa pochopiteľne veľmi preľakli, keď uvideli leva, ale niektorý somárik spomedzi nich si všimol, že spod levovej kože trčia dva veľké somárske uši a skríkol: Aha, to je náš priateľ somárik.

Bratia, toto je obraz súčasnej kresťanskej rodiny, ktorá má síce oblečenú leviu odvahu kresťanského života, ale v jej vnútri sa nachádza terajší vonkajší svet. Toto posvetštené kresťanstvo je síce dobré situované a sporiadané kresťanstvo, ktoré na jednej strane pozerá na nebo, ale svoje srdce i svoju istotu má tu na zemi. Skúste sa len dnes dobre poobzerať okolo seba, aby ste videli, koľké kresťanské rodiny sú znepokojené a zdesené pri predstave očakávaného príchodu, či objavenia sa Antichrista a hneď si budete môcť urobiť jasnejšiu predstavu o tom, o čom sme celý

čas hovorili. Sami uvidíte, že ide o čistý a jasný sekularizmus. Sekulus - z latinčiny storočie. Teda, že sa jedná o kresťanov, ktorí žijú v tomto čase a pre tento čas „nyňišnij vik“. A keď náhodou by sme získali aj večný život, tak to by nebolo zlé, ale prečo by sme mali stratiť tento život tu na zemi?

Kresťania tejto kategórie sú tí, ktorí neskôr, po určitých svedectvách a prejavoch spojených s príchodom Antichrista, alebo jeho predchodcov, dávajte pozor, sa mu poklonia a ktorí ho príjmu a budú ho uctievať. Nezabúdajte na to, lebo toto je totiž tragédia. Môžeme smelo povedať, že toto je najtragickejšie miesto v knihe Zjavenia.

Nie je tragédiou, že príde Antichrist, ale tragédiou je, že ho príjmu a že sa mu poklonia a budú ho uctievať.

Chcete to vidieť? Totiž samotné Sväté Písmo to odhaľuje a píše o tom. V prvom rade je potrebné podotknúť, že duch tejto témy, o ktorej Vám hovorím, je vidieť v celom Starom i Novom Zákone. Či nehovorí napríklad prorok Daniel: „A vzrástol až po knieža nebies a zvrhol niektorých z vojska a z hviezd a pošliapal ich“ (Dan 8, 10). Na to sa rozpamätajte. O tom hovoríme už tak dlhý čas. Ale ja Vám poviem ešte čosi iné, čo hovorí kniha Zjavenia 11, 1-2, kde, počúvajte, čo hovorí anjel apoštolovi Jánovi: „Vstaň a zmeraj Boží chrám i oltár i modliacich sa v ňom. Vnútorne nádvorie chrámu však vynechaj, nemeraj ho, lebo bolo dané pohanom, ktorí budú plieniť sväté mesto štyridsaťdva mesiacov“.

Tu treba povedať, že keď hovoril anjel apoštolovi Jánovi, aby vstal a zmeral Šalamúnov chrám v Jeruzaleme, v tom čase už bol tento chrám zbúraný, neexistoval a zostal len ako symbol. Teda keď hovorí, aby zmeral chrám i oltár, mal na mysli malú časť celkového chrámu t.j. obetište a nie široké nádvorie, ktoré boli v Šalamúnovom chráme. Totiž všetky tie široké nemeraj nádvorie chrámu nemeraj, lebo spolu aj s celým Jeruzalemom budú dané napospas pohanom, Antichristovi, aby tu vládli a plienili 42 mesiacov t. j. 3,5 roka. Po celý ten čas bude vládnuť Antichrist.

U všetkých svätých otcov nachádzame, že toto mesto je symbolom Cirkvi. Jeruzalem je vždy symbol Cirkvi. Pýtate sa, čo to znamená? Len toľko, že cirkevní ľudia, klerici a laici budú vydaní Antichristovi a pohanom na milosť a nemilosť, aby nad nimi vládli. Čo myslíte, je to otrasné, alebo nie? A aby ste videli duch Svätého Písma a jeho zhodu, počúvajte, čo hovorí apoštol Pavel: „len ostatky t.j. nemnohí budú spasení, píše v liste k Rimanom 11, 4-5, „Ponechal som si 7 000 mužov, ktorí neobetovali Baálovi“, ďalej pokračuje: „Tak teda v terajšom čase zostali ostatky podľa vyvolenia z milosti“. Kedy to je „v tom terajšom čase“? To je vtedy i teraz a samozrejme v každom čase. „Podľa vyvolenia z milosti“ teda len hŕstka ľudí, nemnohí.

Rozumiete teda tomu, že jedna sekularizovaná, svetská kresťanská rodina dôjde až do toho, že sa pokloní a príjme Antichrista? Kto boli tí ľudia, ktorí v čase proroka Eliáša neobetovali Baálovi? Bolo to 7 000 mužov. Je to historický vzor eschatologického času, teda posledných časov. Nie je to náhoda, že rovnako, ako vtedy, bol prorok Eliáš, tak aj dnes, v čase druhého príchodu, nie toho prvého, pokojného -

„Narodenie Isusa Christa“, ale v čase pred druhým príchodom Isusa Christa, znovu príde prorok Eliáš na svet.

Teda čo myslíte, milovaní moji, bude takáto posvetštená kresťanská rodina uznaná za kresťanskú? Z toho všetkého jednoducho vyplýva, ako vlastne máme chápať takúto správnu kresťanskú rodinu. Toto je to, o čom si musíme porozprávať. Správna kresťanská rodina, evanjeliová kresťanská rodina, kladie na prvé miesto, teda kladie za cieľ svojej existencie a to rovnako tak pre manželov, ako aj pre deti, aby sa stali radostní a úspešní obyvatelia nebies (nebeskí občania). To jest, aby sme sa stali svätými. Teda nie, aby sme získali diplomy, dosiahli nejaké dobré miesto v zamestnaní, aby sme mali dobrý mesačný príjem, ale ako sa staneme vskutku svätí? Ako sa staneme nebeskí obyvatelia?

Samozrejme nepohrdame aj svetským úspechom. Svätý Ján Zlatoústý hovorí: „nechceme teraz, aby naše deti neboli vzdelané“. **Nie o tom hovoríme. Ale jednoducho nekladíme dôraz na dosiahnutie diplomov, svetských úspechov a rôznych výhod. No hlavný dôraz kladieme na to, ako sa staneme obyvateľmi neba? Ako sa staneme správnymi kresťanmi? Keď pritom získame diplom, tak získame diplom, ak získame nejaké peniaze, tak získame nejaké peniaze. Ale hlavný dôraz nebudeme klásť práve na tieto veci. A taktiež si nebudeme myslieť, že náš úspech spočíva v dosiahnutí týchto pozemských vecí.**

Takáto kresťanská rodina vidí manželstvo ako veľmi hlbokú sviatosť, odkiaľ načerpáva svoju silu. Je charakteristické, že apoštol Pavel, hovoriac o morálnej čistote, panenstve či manželstve, nevidí ich ako veľkosť spoločenskú pre nejakú spoločenskú aktivitu, ale veľkosť duchovnú a ich predstaviteľov ako údy začlenené do Cirkvi, t.j. do Tela Christovho, teda ide o začlenenie bytostné, a nie morálne. Preto vo svojich listoch píše tieto slovné vyjadrenia: „údy Christové ste“, „ste chrámom Ducha Svätého“. A prirodzene tu treba podotknúť, že tu nejde o obrazy, ale o vyjadrenie čisto bytostné „ontologické“.

Rodina nie je nejaká vec zvesená z vešiaka, ale je začlenená, vtelená do Tela Christovho, teda do Cirkvi. Takto teda vidí slovo Božie rodinu. Že nie je nezávislá, ale vtelená, začlenená do Cirkvi do Tela Christovho.

Ale v súčasnej rodine je zdôrazňovaný viac ten biologický prvok a oveľa menej ten duchovný. Zdôrazňuje sa vo veľkej miere pohlavný prvok, slasť a rozkoš, a preto tento pohlavný prvok sa zdôrazňuje aj v tejto spomínanej kresťanskej rodine, a preto máme fenomén smilstva (cudzoložstva), ktorý je vyzdvihovaný, glorifikovaný ešte aj v týchto takzvaných kresťanských rodinách. Áno, áno, nebuďme z toho tak veľmi prekvapení. Nečudujte sa, máme aj tento fenomén smilstva a cudzoložstva v takzvaných kresťanských rodinách. Chcem to tu zdôrazniť a podčiarknuť.

Prečo? Pýtate sa prečo? Pretože sa zdôrazňuje tento pohlavný prvok, prvok slasti a rozkoše z tohto pohlavného života, ktorý bežne existuje a je na prvom mieste v týchto takzvaných kresťanských rodinách. A dokonca, aj keď to neexistuje, môže sa stať, že keď tí, ktorí sú dnes kresťanskými otcami, alebo mamami, neprežili nejaký veľmi dobrý život a žili ako kresťania, tak to ľutujú. Je to čudné, ale ľutujú, že tak žili. A čo robia teraz. Pod tlakom súčasnej reality života, nech vás to neuráža, lebo s tým sa ešte častejšie stretneme, podporujú a vedú svoje deti k smilstvu. A argument? Ten majú hneď po ruke. Ako sa vydá moja dcéra? Veď predsa musí niekoho spoznať.

Viete koľkí ľudia nemôžu pristúpiť k svätému prijímaniu, pretože ich chlapec privedie do domu dievča a spia spolu v jednej posteli, ktorú im k tomu všetkému ešte ustelie mama? Viete koľkí ľudia nemôžu pristúpiť k svätému prijímaniu, pretože dcéra privedie do domu svojho chlapca s tým, že sa zosobášia, ale ešte nie sú zosobášení a už spia spolu? A keď sa aj kňaz snaží upozorniť rodičov na túto skutočnosť a vysvetliť, že práve oni napomáhajú tomuto smilstvu, rodičia niekedy veľmi razantne odpovedajú, že čo majú robiť, veď tak žije celý svet.

Teraz mi, prosím vás, povedzte, ale úprimne, či je toto kresťanská rodina. Avšak

stačí, že otec i mama majú pokojné svoje svedomie, lebo tak, ako ubiehajú roky, hovoria si, „my chodíme do nášho chrámu a čo robia naše deti, no to viete, čo už teraz, ale my chodíme do chrámu, sponedáme sa, chodíme na prijímanie, počúvame Božie slovo“. Pravdu povediac, čudné sú to veru veci.

Nerozumejú a nechápu, milovaní moji, že manželstvo je profil, ktorý pochopiteľne tvoria a v ktorom žijú. Preto prízvukuje apoštol Pavel: „bratia, čas je krátky! Ostatne aj ženatí nech sú, akoby nemali ženu“ (1 Kor 7,29), a tu apoštol nemá na mysli, aby muž neľúbil svoju ženu, alebo žena svojho muža. Ak existuje niekto, kto písal o láske manželov,

tak ten niekto v histórii je apoštol Pavel. Nikto nepísal o manželstve v takej miere, ako apoštol Pavel, keď píše: „Nech muž miluje svoju ženu ako Christos Cirkev“. Ďalej píše, že kto nenávidí svoje telo, keď každý sa o svoje telo stará. Hovorí mužovi: žena je tvojím telom a nemôžeš ju nekŕmiť a nestarať sa o ňu. Teda nikto tak, ako Sväté Písmo nezdôrazňuje lásku manželov. A koniec koncov svätá tajina manželstva je typ veľkej tajiny Christa a Cirkvi, svätej tajiny lásky. Keď apoštol Pavel hovorí „aj ženatí nech sú, akoby nemali ženu“, chce tým povedať a zdôrazniť, že netreba manželstvo absolutizovať, čiže robiť z neho idol.

Avšak nanešťastie dnešní manželia absolutizovali manželstvo. Čo to v praxi znamená? Jednoducho to, že spravili manželstvo samoučelne. Uvedieme si zopár aktuálnych príkladov pre lepšie porozumenie.

- Manžel pracuje v nedeľu. A pritom mu hovoríme: v nedeľu predsa nemôžeš pracovať, pretože Boží zákon hovorí, že 6 dní budeš pracovať a 7. deň zasvätiš Bohu, t.j. nebudeš pracovať. A on odpovedá. Áno, to je veľmi správne, ale manželstvo je sväté a musíme sa starať o deti. Aha, sväté je manželstvo. Ale to sväté len v úvodzovkách. Odvoláva sa na svätosť manželstva. Avšak absolutizuje manželstvo na strane jednej a na strane druhej stavia manželstvo do rozporu s inými svätými prikázaniami. Ako napríklad príkaz: nepracovať 7. deň a zasvätiť ho Bohu.
- Iný príklad. Jedna vdova. Sú to veci, s ktorými sa Cirkev stretáva. Teda hovoríme príklady z reality nášho života. Vdova predáva svoje telo druhým mužom. A keď jej povieš. Prečo to robíš? Odpovie znie. A ako uживím svoje deti? Teda takým spôsobom chceš živiť svoje deti? Neviem, ale moje deti chodia do školy, žiarlia, nemajú možnosť sa tak obliecť, ako tie iné deti, nemôžu ísť na jazykové kurzy, na hudobnú, atď. A preto sa ty musíš predávať, aby si dala peniaze svojim deťom, aby sa obliekli ako ostatné deti? Prečo? Pretože táto žena absolutizovala manželstvo.
- Ďalší príklad. Niekto kradne. Prečo to robíš? Znie naša otázka. No, a ako uживím rodinu? Teda v mene svojej rodiny, svätej, porušujeme sväté Božie prikázanie „nepokradneš“.

Chcete ešte niečo tragickejšie a ešte častejšie praktizované ako smilstvo? Je to potrat. Keby som sa v plnom chráme, kde sú všetky prítomné ženy, predpokladajme, že kresťanky, opýtal, ktorá z nich bola na potrat? Mám dojem, hoci záležalo by na úprimnosti týchto žien, že veľa rúk by sa zodvihlo. Bojím sa, že percentuálne by to bolo veľmi veľké číslo. Vystrašilo nás to, žiaľ taká je pravda. A to už vôbec nehovorím, že niektoré ženy majú za sebou dva i viac potratov. Prečo taký stav existuje? Odpoveď znie. Ako vychováme veľa detí, čo s nimi budeme robiť? Á, teda

otázka je, ako ich uživíš v dnešnom svetskom duchu, aby si to utiahol ekonomicky? Čiže porušíš Boží príkaz, ktorý hovorí „nescudzoložíš“ len a len kvôli tomu, aby si sa prispôbil stavu, skutočnostiam a okolnostiam dnešnej spoločnosti.

Teraz mi povedzte, či azda za okolností takýchto životných podmienok sme v skutku nezabsolutizovali manželstvo? Môžeme hovoriť o kresťanskej rodine pod zorným uhlom takýchto podmienok?

Teda, milovaní moji, ak zajtra od takejto rodiny bude požadované mučenícke svedectvo za Christa, opäť sa budeme perspektívne odvolávať na svätosť manželstva? A to v tom zmysle, že ako môžem ísť na mučenícku smrť, svedectvo za Christa, keď mám predsa deti? Keď ja tu nebudem, kto ich vychová? Teda takto sme odvrhli Christa. Áno. Toto je fakt.

Preložil: prot. Marek Ignacik

Pokračovanie nabadúce

NAŠE DETI – NAŠA BUDÚCNOSŤ

Mária Šoltésová napísala krásny román *Moje deti – od kolísky po hrob*. Toto dielo som prečítala počas vysokej školy a až vtedy som si uvedomila, aké ťažké je pre rodiča prežiť smrť svojho dieťaťa. Pre kresťanského rodiča je rovnako ťažké vidieť duchovnú smrť svojich detí.

Už dávnejšie som chcela písať o tom, čo v dnešných časoch číha na naše deti a aké zvrátenosti nám Európska únia vnucuje. Veľmi nebezpečné sú **juvenilná justícia, gender ideológia, sexuálna výchova**, ktoré sú navzájom prepojené.

- **Výchova k rodovej rovnosti**, kde nejde o rovnoprávnosť mužov a žien, ale o teóriu, že dieťa sa nerodí ako chlapec alebo dievča s typickými životnými rolami: toto sa považuje za rodové stereotypy, ktoré vraj treba prekonať. Dieťaťu vraj nesmú rodičia jeho rod vnucovať, ale samo má prísť na to, ako sa cíti, či je chlapec, alebo dievča, a následne má byť napr. chlapcovi, ktorý sa cíti ako dievča, umožnené používať napr. dievčenské šatne (toto sa už deje

v USA). V Nemecku už zašli tak ďaleko, že rodičia si môžu vybrať a v matrike nestanoviť svojmu dieťaťu žiaden rod. Toto TO, sa samo rozhodne, čo je, keď vyrastie. Vo Švédsku už skúšajú deti vychovávať v strednom rode a neovplyvňovať ich „zastaranými stereotypmi“, zakazujú tam klasické rozprávky a nastupuje literatúra v ktorej princ hľadá princa, aby žili šťastne až do smrti.

- Povinná výchova od škôlky k slobode vybrať si popri rode aj **orientáciu intímneho života**, teda, či je dieťa L, G, B, T, I, pričom zoznam nie je konečný, avšak stále menšie miesto v ňom nachádza normálny, prirodzene stvorený človek, a v prípade, ak dôjde ku konfliktu práv medzi tradičnou väčšinou a do hriechu ponorenou menšinou LGBTI, súd pre ľudské práva v Štrasburgu už rozhodol, že tzv. práva LGBTI menšín majú prednosť. Medzi takéto ich práva napr. patrí, že deti sa o nich musia povinne učiť od škôlky a citovať niektoré kapitoly Biblie, ktoré ich varujú pred hriechom životom sa stáva už napr. v Británii trestným činom. V Británii sa už stáva, že kresťanským rodičov odmietnu zveriť do výchovy alebo na adopciu deti, zato deti bývajú na Západe hojne vychovávané v homosexuálnych zväzkoch.

- Najstrašnejší jav, ktorý sa deje je **odoberanie detí zo zdravých rodín**, pretože deti sa stali dobre obchodovateľným tovarom. Rodičom ich berú pre malicherné zámienky – počnúc miernym výchovným fyzickým trestom, cez nedostatočnú výživu, cez tzv. zneužívanie detskej práce (napr. keď dieťa umýva riad) až po paradoxné zákazy sledovania pornofilmov deťmi. Takéto deti sa traumatickým spôsobom odoberajú z rodín, navždy sa pretrhajú putá s rodičmi (alebo je umožnené vidieť sa len párkrát za rok, často len pod dozorom) a deti sú umiestnené do pestúnskych rodín, nezriedka homosexuálnych. Sú prípady, že bývajú zneužívané, týrané alebo aj predávané na orgány – najmä pri tzv. zahraničných adopciách.

Stanovy Európskej únie pre intímne vzdelávanie detí a mládeže z roku 2010, ktoré i napriek protestom rodičov stále platia, sa venujú „skvalitneniu“ výučby sexuálnej výchovy u detí

a mládeže. Majú vraj efektívne pomáhať v rozvoji dieťaťa, jeho seba identifikácii v intímnej sfére, byť nápomocné k tomu, aby dieťa objavilo radosť intímneho života už v rannom veku. Ďalej sa tam píše, že je nutné zoznamovať deti od štyroch rokov s homosexualitou alebo že má rodič svojmu trojročnému potomkovi pomôcť objaviť krásy svojho tela, ako so sebou telesne zaobchádzať a realizovať svoje

prirodené potreby v tejto oblasti. V troch rokoch!!!! Poviete si, Sodoma, Gomora.

Na Slovensku na sexuálnu výchovu najmladších upozornila vo viacerých mestách billboardová antikampaň. Kontroverzný billboard a najmä problematika, na ktorú upozorňuje, však mnohých poriadne rozčúlila. „Je to nehoráznosť niečo takéto učiť malé deti!“ pohoršovali sa rodičia, keď sa ich spýtali na príručku Svetovej zdravotníckej organizácie. Rázne sa, chvála Pánu Bohu, ohradili, aby niečo takéto bolo súčasťou vzdelávania školákov, nieto škôlkarov. „Nechceme, aby sa naše deti niečo takéto učili!“ tvrdili rodičia. Na Slovensku ďalej samozvaní "odborníci" odporúčajú výchovné knihy a metódy, ktorých obsahom sú gay postavy a neúplné rodiny. Je neuveriteľné, že takýmto teroristickým spôsobom demoralizujú a už v detstve deformujú vývoj našich detí. **Poviete si, Sodoma, Gomora...**

Nedávno som videla reláciu pre mamičky, kde sa moderná pani psychologička venovala práve tejto téme. Zostala som zarazená, čo diváckam-mamičkám odporúčala, ak mali so svojimi deťmi práve tento problém. Ona to pravdaže problémom nenazvala a vravela, že je to prirodzené, dokonca dobré, že je to súčasť ich sebapoznávania a rodičia si to nemajú všímať. Majú deti zatvoriť do izby a... No potom, keď do redakcie zavolať jeden rozhorčený otecko a vravel, že si so svojimi synmi nevie dať v tejto oblasti rady, hovoril o nechutných a zvrátených veciach, čo jeho potomkovia stvárajú, tak pani psychologičke zamrzol úsmev na tvári. Len diváci zostali v nemom úžase. **Poviete si, Sodoma, Gomora...**

Európska únia sa otriasa v kresťanských základoch, napr. homosexualitu niektoré štáty považujú za normálnu, severské štáty došli tak ďaleko, že tieto páry oddávajú v rámci miestnych štátnych cirkví. Pokiaľ kňazi alebo farárky odmietnu takýto pár zosobášiť, majú problém, môžu prísť o svoje miesto. Takto isto sú tradičné kresťanské názory popierané v Holandsku či Francúzsku. Pred zahájením zimných

Pixmec.com 68247001

olympijských hier v Soči vznikol škandál, ktorý obklopoval ruský zákon zakazujúci "propagáciu homosexuality". Hrozilo, že zatieni pripravovanú športovú akciu. **Svetoví** lídri, vrátane prezidenta Obamu, kritizujú Rusko za stigmatizáciu gayov. Vysvetlenie v ruskom zákone z roku 2013 upresňuje, že jeho cieľom je chrániť deti pred "faktormi, ktoré negatívne môžu ovplyvňovať ich fyzický, duševný, mentálny a mravný vývoj." Rusko dokonca chce ústavne ukotviť nielen ochranu rodiny a manželstva, ale aj detstva a materstva. Líder Ruskej strany dôchodcov prichádza s iniciatívou zmeny ruskej ústavy. Požaduje, aby manželstvo bolo ústavne definované ako jedinečný zväzok muža a ženy. Súčasná formulácia uvádza len pojem

rodina, bez toho, aby ju popisovala. Uvedený návrh je súčasťou predchádzajúcich krokov, ktoré majú zabezpečiť ochranu tradičných hodnôt - zákony týkajúce sa propagácie netradičných sexuálnych vzťahov pred maloletými a zákaz adopcie ruských detí pre zahraničné páry rovnakého pohlavia.

Čo sa týka pedofilov a ich aktivít, tak aj oni začínajú vystrkovať rožky. Po vzore homosexuálov žiadajú, aby ich úchylka bola braná ako „sexuálna orientácia“. V článku, ktorý bol umiestnený na jednom slovenskom serveri, chcú okrem iného, aby mohli beztrestne obcovať s mládežou od 11 rokov, lebo podľa nich je to už plne duševne vyvinutý jedinec, ktorý je schopný rozhodnúť sa sám, či túži po telesnom spojení. **Poviete si, Sodoma, Gomora....**

Veľká Británia je už dosť dlho lídrom medzi európskymi štátmi v počte tehotenstiev pri dospievajúcich dievčatách. Nech sa snažili toto číslo znížiť akokoľvek, nemalo to žiadny efekt. Nepomohlo ani zavedenie povinného predmetu „sexuálna výchova“ pre školákov od 15 rokov. Vláda teda rozhodla „vyučovať“ sexuálnu výchovu detí už od prvej triedy, t.j. od 5 rokov. Učebný plán momentálne rozpracúvajú odborníci UNESCO (lepšie povedané zvrhlíci z UNESCO). Je možné, že za základ vezmú svetový „bestseller“, knihu Robbie Harrise a Michaela Emberleya „Poďme si hovoriť o sexe“, určenú pre deti mladšieho školského veku. Bola už vydaná v niekoľkých vydaniach a je preložená do 30 jazykov. Pokiaľ sa tak stane, už v nasledujúcom školskom roku budú päťročným deťom hovoriť o intímnom živote ich

rodičov a vysvetlia im, odkiaľ sa berú deti. Okrem toho sa chlapci a dievčatá naučia rôzne typy zvráteností, spolu s homosexualitou. A pre zvýšenie efektu im ukážu farebné ilustrácie. Samotných rodičov o súhlas nežiadajú; predmet bude povinný na všetkých školách. Pritom stále silnie pôsobení demagógia o „ochrane práv a záujmov detí“. Ale čože, to , čo je v týchto knihách namaľované a vysvetľované 5-ročným deťom, neporušuje právo dieťaťa byť dieťaťom?

Človek, ktorý je vychovávaný v kresťanskej, ba čo viac pravoslávnej rodine, je odmalička, pokiaľ rodina funguje, ako má, vedený k úcte k svojmu telu. Vie, že k intímite patrí láska, rešpekt k druhému i sebe. Rodič musí brániť svoje dieťa, pravoslávny rodič to musí robiť dvojnásobne!!!!Veď dieťa je obraz Boží, ešte neskazený. Dosť zla na nich číha z televízie, z časopisov, z billboardov, z kadejakých reklám. My ich musíme naučiť, že to sú veci neprirodzené a hnusné, musíme im vštepiť úctu k sebe i druhým.

Ochrana života a zdravie človeka, tradičné morálne koncepty, idú stranou a ustupujú legalizáciám úchyliet rôzneho druhu, ktoré sa tvária ako ochrana zdravia a človeka, ako pomôcka k jeho rozvoju a seba identifikácii. Západ sa utápa v charizmatickom hnutí, namiesto toho, aby sa vrátil ku koreňom a veriaci človek s otvorenými ústami nechápe, čo sa to vlastne deje. Prečo by sme mali ustupovať od tradície otcov? My nemôžeme ustupovať, my sa musíme brániť, nesmieme byť ticho! Sme Christovi bojovníci, čo bojujú za dar, ktorý im Boh dal, za naše milované deti – za našu budúcnosť.

JT

NEHOVOR ĽUĎOM O BOHU, AK ŤA NECHCÚ POČUŤ. ŽI VŠAK TAK - ABY SA SPÝTALI SAMI!

Napísali ste nám...

Čo pre nás znamenajú blaženstvá?

Myslíme si, že cez blaženstvá nám Boh ukazuje, ako máme žiť, ako sa máme správať vo svojom živote, a ako budeme za to odmenení.

- 1. Aj napriek tomu, že máme vzdelanie a bohatstvo, pred Bohom sme si v duchu stále chudobní.*
- 2. Keď sa budeme úprimne kajať za svoje hriechy a plakať nad nimi, bude nám odpustené.*

3. Keď budeme spravodliví, nebudeme sa vyvyšovať nad ostatných, Boh nás môže odmeniť na tejto zemi.
4. Tí, ktorí túžia po spravodlivosti aj iných, budú ju mať.
5. Keď budeme milosrdní k iným ľuďom, tak Boh bude milosrdný aj ku nám.
6. Keď čistým srdcom a úprimne veríme v Boha, nemáme zlé myšlienky a nekonáme zlé skutky, dostaneme sa do Kráľovstva nebeského.
7. Keď budeme šíriť pokoj a lásku, budeme sa nazývať Božími Synmi, lebo samotný Boh je pokoj a láska.
8. a 9. Radšej máme zniesť prenasledovanie za Christa, a keď za Neho budeme trpieť, bude nám dané Kráľovstvo nebeské.

Preto sa nad sebou zamyslime a snažme sa žiť v láske v Christu.

*Edita Slavomíra, 6 ročník
Dorota Slavomíra, 8. Ročník
Dorothea, 7. ročník*

Citáty svätých otcov

O pokání

Od toho času začal Isus kázať a hovoriť: Kajajte sa, lebo sa priblížilo Kráľovstvo nebeské.

(Mat 4,17)

Čo je to pokánenie? Zanechať doterajší (hriešny život) a ľutovať, čo som činil.

(Ct. Izák Sýrsky)

Pamätajte všetci: Ak sa nepokajáme, tak sa neočistíme. Ak sa neočistíme, neožije naša duša. Ak neožije naša duša, zahynieme.

(Ct. Ioann Snyčev)

Pokánie - to je pre Boha sviatok, lebo Evanjelium hovorí, že sa Boh raduje viacej z jediného hriešnika, ktorý sa kajá, než z deväťdesiatich deviatich spravodlivých.

(Ct. Efrém Sýrsky)

Kňazské rozhrešenie, ktoré sa nám dostáva pri svätej Tajine pokánia, je skutočným rozhrešením, nech už ho udeľuje akýkoľvek kňaz. Sám Hospodin totiž počúva spoved' skrze uši duchovného otca a ústami spovedníka rozhrešuje.

(Svt. Feofan Zátvorník)

Neexistuje žiaden hriech, ktorý by nemohol byť odpustený, okrem hriechu, ktorý neľutuješ.

(Ct. Izák Sýrsky)

Pravé pokánie vyžaduje, aby sa človek odvrátil od hriechov a svetskej márnosti, a celým srdcom sa obrátil k Bohu. Aby sa kajúcnik vnútorne zmenil a stal sa iným, než bol predtým; a tak s bázňou a chvením nájde pre seba spásu a už o nič sa nestará viac, než ako by sa Bohu zapáčil a ako sa zachrániť. Ak chceš prebývať v pravom pokání, a tak sa zachrániť, zmeň sa, obnov sa, staň sa iným; nezostávaj takým, akým si bol doposiaľ, a nestarej sa viac o nič, než ako Bohu slúžiť a zachrániť sa. Tak sa staneš novým Christovým stvorením.

(Svt. Tichon Zadonský)

Pokánie je skutočné len vtedy, keď človek, pocítiac svoje hriechy, ktorými rozhneval svojho Stvoriteľa, zanechá hriešne skutky, zarmucuje sa nad nimi, ľutuje ich, a stáva sa hodným prijať blahodaťou Christovou odpustenie skrze rozhrešenie udeľované kňazmi Cirkvi. Ak nezanechá hriechy, aj keď sa z nich kajá, tak to nie je pokánie, ale skôr nebezpečné opovážlivé a nerozumné spoliehanie na dobrotu Božiu. Taká opovážlivosť je bohom súdená rovnako ako zúfalstvo.

(Ct. Makárij Optinský)

Duša moja, duša moja, prečo spíš? Blíži sa koniec, máš byť skrúšená. Prebud' sa zo spánku, aby sa nad tebou zľutoval Christos Boh, všadeprítomný a všetko naplňujúci.

(Kondak z Veľkého kánonu Ondreja Krétskeho)

Z češtiny preložila JT

Zdroj: www.ambon.or.cz

Básnické okienko

Sv. Ján Damašský (Damaskin) + 776

*Odbivuhodná trúba viery pravoslávnej,
oslávený mních lavry oslávenej.*

Ján spevec, viery preboriteľ,

pre sväté ikony svätý trpiteľ.

Oslávenec teraz, velebitel' Boha,

nesmrteľný trubač večného života.

Opustil si svet pre Christa živého,

ponížením seba ešte viac oslávil.

Prijal si na seba odriekania cesty,

*tajiny nebeské nazeral cez slzy.
Zázraky si činil modlitbou a vierou,
rozhovor si mával aj s Bohomaterou.
Ktože mohol vieru lepšie vysvetľovať?
Kto len sladšou piesňou Boha
oslavovať?
Nikto ako len ty, harfa večnej pravdy,
nik ako len ty, otče Damašský.
Tak vyzdvihni aj teraz svoje čisté pery
a popros za nás Živodarcu Christa,
nech nás Jeho milosť sledí až do smrti,
by sme tebou Jeho oslavovať mohli
.....*

*Z Ochridského Prológu sv. vladyku
Nikolaja (Velimíroviča) 3.12 / 17.12.,*

Subject: Arandjelovdan...

*Nebesní vojvodcovia,
čo na nás starostlivo dozeráte,
krídlami nás prikrývajte.
Mocou svojou nás zaštitte.
Božou silou ozbrojený,
Božou slávou ovenčený.
Vy ohnivý meč nosíte,
zlých démonov ním kosíte.
Chytro, chytro ako lúče,
na oblakoch vy letíte,
na oblakoch všetkej hmoty,
kde sa boj pre Boha vodí.
Bez únavy a bez spania,*

*vznášate sa bez prestania,
ponad ľudí, ponad hmoty,
ponad bezčíselné svety.
Sledujú vás vojská silné,
légie cnostné, roztomilé.
Anjeli sú vám prápormi,
podľa Tvorca, bratia naši,
vojvodcovia moci neba
aj nás ved'te tam, kam treba ...*

*/ preklad z Ochridského prológu Sv.
vladyku Nikolaja Velimíroviča + 1956 ,
pre dnešný 8.11 podľa julijanského
kalendára (21.11) Deň Archanjelov a
nebeských Síl/*

Archanjeli

*Sedem zlatohlavých anjelských
vrcholov,
sedem archanjelov, ponajvyšších
duchov.
Michael je prvý, meč pre nepriateľov,
mečom on vždy spláca mzdu Božím
odporcom.
Gabriel, hlásateľ Božieho prevtelenia,
predivný tajomník ľudského spasenia.
Rafael, ako slnca, Trojici je sluhom,
lekárom je ľudských ohromných
neduhov.
Uriel je jasanie svetlosti Pánovej,*

*on je osvietencom tej duše človečej.
Salatiel ručiteľ, čo prosby predvádza,
a modlitby ľudské pred Boha vynáša.
Jegudiel velebník Boha Všesilného,
on ku sláve bodri muža ochotného.
Barachiel, výdajník požehnania z neba,*

*on od Boha dáva to, čo ľudom treba.
/ z Prológu pre 26.03 - 8.04. ibid./
preklad:
psd*

OZNAM

Všetkým sympatizantom pravoslavia oznamujeme, že nedeľné sv. liturgie sa v Banskej Bystrici a Zvolene konajú striedavo. Jednu nedeľu v Banskej Bystrici v priestoroch Agentúry sociálnych služieb na ulici 9. mája so začiatkom o 9:30 hodine a ďalšiu nedeľu v kaplnke

zvolenského zámku vo Zvolene so začiatkom o 10:00 hodine. Všetky sviatočne bohoslužby (utrene, večierne, sv. liturgie), ktoré pripadnú na ktorýkoľvek deň v týždni okrem nedele, sa konajú vo vojenskej kaplnke veliteľstva vzdušných síl vo Zvolene na ulici Jána Jiskru 10. Ďalej všetkým záujemcom o duchovné rady, duchovné usmernenie, zodpovedanie otázok v oblasti duchovného života, či bližšie informácie o bohoslužbách odporúčame, aby kontaktovali duchovného cirkevných obcí cestou e-mailu: marek.ignacik@gmail.com alebo na telefónnom čísle: 0903 824 426.

Informácie o našom občasníku, možnosti jeho odoberania či prispievania doň dostanete na telefónnom čísle redaktorky časopisu: 0903 170 583.

Zodpovedná:

Redaktorka: Mgr. Jana Tomášová, Jesenského 16, 974 01 Banská Bystrica, e-mail: jankasom@szm.sk www.pravoslavie.sk